

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

ΚΑΤΩΤΕΡΑ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Η ΦΥΛΑΚΙΣΗ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

ΣΗΜΕΙΟ ΕΠΑΦΗΣ

Ἡ ἱστορία πού θ' ἀκούσουμε σήμερα εἶναι ἀπό τίς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων. Μήπως ξέρετε τί εἶναι οἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων; (ἓνα ἀπό τὰ 27 βιβλία τῆς Καινῆς Διαθήκης καί περιγράφει τί ἔκαναν οἱ Ἀπόστολοι στά πρῶτα χριστιανικά χρόνια).

Ἡ ἱστορία πού θά ποῦμε σήμερα εἶναι μιὰ ἀπό τίς πιό ὁμορφες καί πιό θαυμαστές τοῦ βιβλίου αὐτοῦ...

ΔΙΗΓΗΣΗ

Ὁ βασιλιάς Ἡρώδης Ἀγρίππας, ἐγγονός τοῦ Μεγάλου Ἡρώδη, γιά νά καλοπιάσει τοὺς Ἰουδαίους, διέταξε νά συλλάβουν καί νά ἀποκεφαλίσουν τὸν ἀπόστολο Ἰάκωβο. Κι ἐπειδὴ εἶδε πὼς οἱ Ἰουδαῖοι εὐχαριστήθηκαν πολὺ, ἔπιασε καί τὸν Πέτρο! Διέταξε νά τὸν βάλουν στή φυλακὴ καί μετὰ τὸ Πάσχα σκόπευε νά τὸν θανατώσει μπροστὰ σέ ὅλο τὸ λαό.

Τί φοβερὴ φυλάκιση ἦταν ἐκείνη! Ὁ μέγας Ἀπόστολος δεμένος μὲ βαριές ἀλυσίδες! Καί μόνο; Ἡ ἀλυσίδα τοῦ κάθε χεριοῦ του νά εἶναι δεμένη καί μ' ἓναν Ῥωμαῖο φρουρό γιά ἀσφάλεια! Καί μόνο; Ἐκτός ἀπὸ τοὺς δυὸ αὐτοὺς στρατιῶτες πού ἦταν μέσα στὸ κελί, ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ ἄλλοι δυὸ σκοποὶ. Συνολικά 16 στρατιῶτες τὸν φρουροῦσαν νύχτα μέρα στὴ σκοτεινὴ καί καλὰ κλειδωμένη φυλακὴ. Ἀδύνατο νά δραπετεύσει ἢ νά τὸν σώσουν.

Ἔτσι πέρασαν οἱ ἑπτὰ μέρες. Εἶχε φτάσει ἡ τελευταία νύχτα! Τὴν ἐπομένη στὸ θάνατο! Κι ὁ Πέτρος, ἀντὶ νά ἀνησυχεῖ, ἀντὶ νά φοβᾶται ἢ νά στενοχωριέται, αὐτὸ τὸ τελευταῖο βράδυ τῆς ζωῆς του κοιμόταν ἤρεμα. Εἶχε ἀφήσει τὴ ζωὴ του στὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ!

Ὅμως κάποιοι ἄλλοι δὲν μπορούσαν νά κοιμηθοῦν... Ἦταν οἱ Χριστιανοὶ τῶν Ἱεροσολύμων. Στὶς καρδιές τους ὑπῆρχε μεγάλη λύπη. Νά χάσουν τὸν Ἀπόστολό τους; Τὸν πατέρα τους; Ποιὸς θά τοὺς στήριζε τώρα; Ποιὸς θά τοὺς ὀδηγοῦσε;

Ὅμως οἱ φλογεροὶ ἐκεῖνοι Χριστιανοὶ ἤξεραν στὶς δύσκολες ὥρες νά χρησιμοποιοῦν τὸ πιό ἰσχυρὸ ὄπλο. Ἦξεραν νά καταφεύγουν στὴν προσευχή! Αὐτὸ ἔκαναν καί τώρα. Συγκεντρωμένοι ὅλοι στὸ σπῆτι τῆς Μαρίας (μητέρας τοῦ Ἰωάννη) προσεύχονται θερμὰ. Κανεὶς δὲν κοιμᾶται ἐκεῖνο τὸ βράδυ. Νέοι καί γέροι καί μικρὰ παιδιὰ προσεύχονται μὲ δάκρυα σὰ νά μὴ βρίσκονται στὴ γῆ. Ἔχουν ἀνεβεῖ στὴν πόρτα τοῦ οὐρανοῦ καί τὴ χτυποῦν δυνατὰ.

– Κύριε Σὲ ἱκετεύουμε! Σῶσε τὸν Ἀπόστολό Σου! Καμιὰ ἀνθρώπινη ἐλπίδα πιά! Ὅμως Ἐσὺ μπορεῖς νά τὸν σώσεις!

Ἡ νύχτα προχωρεῖ. Ἡ προσευχὴ συνεχίζεται. Ὅλο καί πιό δυνατὴ, πιό θερμὴ. Καί θά ἴλεγον κάποιοι ἂν τοὺς ἄκουγαν:

– Μὰ τί τέλος πάντων ἐλπίζουν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ; Ποιὸς τὴν τελευταία στιγμή καί μέσα στὴ νύχτα μπορεῖ ν' ἀλλάξει τὴν ἀπόφαση τοῦ φοβεροῦ Ἡρώδη;

Ὅμως, ἐκεῖ πού ὅλα ἐμοιαζαν πιά μάταια, χτυπᾷ δυνατὰ ἡ πόρτα!

– Ποιὸς νά ἔναι τέτοια ὥρα; Ρόδη, τρέξε νά δεῖς!

Ἡ Ρόδη, ἡ μικρὴ Χριστιανὴ ὑπηρέτρια, ἔτρεξε νά δεῖ.

– Ποιὸς εἶναι; Ρώτησε.

Μὰ Ἀκούει καλά; Ἡ καρδιά της πάει νά σπάσει ἀπὸ χαρὰ! Ἦταν ἡ φωνὴ τοῦ Πέτρου! Τὰ ἔχασε ἡ μικρὴ Ρόδη! Δὲν ξέρεי τί νά κάνει! Κι ἀντὶ ν' ἀνοίξει, τὸν ἀφήνει ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα. Τρέχει μέσα στοὺς ἄλλους καί φωνάζει μὲ χαρὰ:

– Ὁ ἀπόστολος Πέτρος εἶναι! Στέκεται μπροστὰ στὴν εἴσοδο!

«Τὸ καημένο τὸ κορίτσι», σκέφτηκαν ὅλοι. «Τρελάθηκε ἀπὸ τὴν πολλὴ του λύπη».

– Τρελάθηκες, Ρόδη; Τί εἶναι αὐτὰ πού λές;

– Ἀλήθεια λέω! Τὸν γνώρισα. Ἐκεῖνος εἶναι. Ἐλάτε νά δεῖτε κι ἐσεῖς,

– Τὸν ἄγγελό του θά εἶδε!

Στὸ μεταξύ ὁ Πέτρος συνέχισε νά χτυπᾷ. Ἐπιτέλους ἀποφάσισαν κι ἀνοίγουν. Μπροστὰ τους ὁ Πέτρος! Βλέπουν καλά; Ναι, αὐτὸς εἶναι! Ξεποῦν σὲ δάκρυα χαρᾶς!

– Μεγάλη ἡ δύναμή Σου, Κύριε! Δόξα Σοι, Κύριε! Αὐτὸ εἶναι θαῦμα!

– Τί ἔγιναν οἱ ἀλυσίδες; Τί ἔγιναν οἱ κλειδαριές τῆς φυλακῆς; Τί ἔγιναν οἱ ἄγρυπνοι φύλακες;

– Ναι! Μεγάλο θαῦμα! ἐπιβεβαιώνει ὁ Πέτρος. Καί τοὺς κάνει νόημα νά ἡσυχάσουν καί νά τὸν ἀκούσουν.

Κοιμόταν ήσυχα, δεμένος με τις αλυσίδες, ανάμεσα στους δυό στρατιώτες. Ξάφνου τό κελί γέμισε με φῶς. Ἄγγελος Κυρίου τόν εἶχε ἐπισκεφθεῖ. Μά τόσο βαθιά κοιμόταν πού δέν ξύπνησε. Ὁ Ἄγγελος πλησίασε καί τόν χτύπησε στήν πλάτη. Τότε ἄνοιξε τά μάτια του. Νόμιζε πώς βλέπει οὐράνιο ὄραμα.

– Σήκω γρήγορα! τόν πρόσταξε ὁ ἄγγελος. Κι ἀμέσως οἱ αλυσίδες πέφτουν ἀπ’ τά χέρια του. Σηκώθηκε.

– Ζῶσε τό χιτώνα σου. Δέσε τά σανδάλια σου. Φόρεσε τώρα τό μανδύα σου κι ἀκολούθησέ με.

Ὁ Πέτρος, νομίζοντας πάντα πώς βλέπει ὄνειρο, ἔκανε ὅ,τι τοῦ ἔλεγε ὁ ἄγγελος. Οἱ στρατιώτες δέν κατάλαβαν τίποτα. Βγαίνουν ἀπό τό κλειδωμένο κελί, περνοῦν τήν πρώτη φρουρά, περνοῦν τή δεύτερη... Φτάνουν στή βαριά σιδερένια ἐξώπορτα. Ἀνοίγει μόνη της χωρίς νά τό ἀντιληφθεῖ κανείς!

Ὁ Πέτρος ἀκολουθοῦσε τόν ἄγγελο κι ἀκόμη δέν κατάλαβε πώς ὅλα ἦταν ἀληθινά. Ὡσπου ὁ ἄγγελος ἔστριψε σ’ ἓνα δρομάκι καί τόν ἄφησε. Μέσα στή νύχτα, μόνος πιά ὁ Πέτρος. Πέρασαν λίγα λεπτά γιά νά συνειδητοποιήσει τί εἶχε συμβεῖ. Καί τότε εἶπε:

– Τώρα καταλαβαίνω πώς ὁ Κύριος ἔστειλε τόν ἄγγελό Του γιά νά μέ σώσει!

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ

⇒ Τί ἔκανε ὁ Ἡρώδης γιά νά εὐχαριστήσῃ τούς Ἰουδαίους; (ἀποκεφάλισε τόν ἀπόστολο Ἰάκωβο καί ἔβαλε στή φυλακή τόν Πέτρο)

⇒ Πῶς ἦταν ὁ Πέτρος μέσα στή φυλακή; (τόν φρουροῦσαν συνολικά δεκαέξι στρατιώτες)

⇒ Τί ἔκανε τό τελευταῖο βράδυ πρὶν τήν ἐκτέλεσή του; (κοιμόταν ήσυχα)

⇒ Γιατί; (εἶχε ἐμπιστοσύνη στό Θεό)

⇒ Οἱ Χριστιανοί πῶς ἀντέδρασαν; (ἔκαναν προσευχή ὅλο τό βράδυ)

⇒ Καί τί ἔγινε τελικά; Πῶς σώθηκε ὁ Πέτρος; (ἄγγελος μπήκε στό κελί του κ.λπ....)

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

⇒ Τί ἦταν αὐτό πού ἔσωσε τόν Πέτρο;

Ἡ προσευχή τῶν Χριστιανῶν.

⇒ Καί τί προσευχή ἦταν αὐτή; Τί χαρακτηριστικά εἶχε;

Ἦταν μιά προσευχή γεμάτη πίστη καί ζήλο, ἐπιμονή. Ἄν καί ἦταν οἱ τελευταῖες στιγμές πρὶν ξημερώσει, ἄν καί φαινόταν πώς κάθε ἐλπίδα εἶχε χαθεῖ, οἱ Χριστιανοί δέ σταμάτησαν νά κάνουν προσευχή. Ζητοῦσαν τά ἀνθρωπίνως ἀδύνατα, ἀλλά εἶχαν ἐμπιστοσύνη στήν παντοδυναμία καί στήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ.

Κι ἀκόμη, ἡ προσευχή τους ἦταν ἐπίμονη. Προσεύχονταν μέ ὄρεξη, μέ θερμότητα. Ὁχι βαριεστημένα, νυσταγμένα, μέ μισή καρδιά.

⇒ Τί παράδειγμα λοιπόν δίνουν καί σέ μάς;

* Νά μιμηθοῦμε τόν τρόπο τῆς προσευχῆς τους.

* Νά ἔχουμε πίστη πώς ὁ Θεός μπορεῖ ἀκόμα καί τά πιό δύσκολα προβλήματα μάς νά τά λύσει.

* Νά ἀγαποῦμε τήν προσευχή. Νά θέλουμε νά μιλήσουμε στόν Πατέρα μάς.

ΣΥΝΘΗΜΑ

Προσεύχομαι μέ πίστη καί δύναμη!

